Evropski parlament
2024-2029

SPREJETA BESEDILA

P10_TA(2026)0040

Strateška varnostna in obrambna partnerstva EU

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 11. februarja 2026 o strateških varnostnih in obrambnih partnerstvih EU (2025/2119(INI))

Evropski parlament,

– ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in naslova V Pogodbe o Evropski uniji (PEU), zlasti določb o skupni varnostni in obrambni politiki (SVOP),

– ob upoštevanju strateškega kompasa za varnost in obrambo – Za Evropsko unijo, ki varuje svoje državljane in državljanke, vrednote in interese ter prispeva k mednarodnemu miru in varnosti, ki ga je Svet sprejel 21. marca 2022,

– ob upoštevanju versajske izjave, sprejete na neformalnem srečanju voditeljev držav ali vlad 10. in 11. marca 2022,

– ob upoštevanju Sklepa Sveta (SZVP) 2017/2315 z dne 11. decembra 2017 o vzpostavitvi stalnega strukturnega sodelovanja (PESCO) in določitvi seznama vključenih držav članic[1],

– ob upoštevanju Sklepa Sveta (SZVP) 2024/890 z dne 18. marca 2024 o spremembi Sklepa (SZVP) 2021/509 o vzpostavitvi Evropskega mirovnega instrumenta[2],

– ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta, zlasti tistih z dne 23. oktobra 2025, 26. junija 2025, 20. marca 2025 in 6. marca 2025,

– ob upoštevanju varnostnih in obrambnih partnerstev, ki sta jih 21. maja 2024 podpisali EU in Moldavija, 28. maja 2024 EU in Norveška, 1. novembra 2024 EU in Japonska, 4. novembra 2024 EU in Južna Koreja, 19. novembra 2024 EU in Severna Makedonija,

---

1 UL L 331, 14.12.2017, str. 57, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/2315/oj.
2 UL L, 2024/890, 19.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/890/oj.

18. decembra 2024 EU in Albanija, 19. maja 2025 EU in Združeno kraljestvo ter 23. junija 2025 EU in Kanada,

– ob upoštevanju skupnih varnostnih zavez EU in Ukrajine, podpisanih 27. junija 2024,

– ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/697 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2021 o vzpostavitvi Evropskega obrambnega sklada ter razveljavitvi Uredbe (EU) 2018/1092[3],

– ob upoštevanju bele knjige o prihodnosti evropske obrambe – Pripravljenost do leta 2030, ki jo je predsedstvo Evropske komisije predstavilo 19. marca 2025, in njenega načrta financiranja v petih točkah ReArm Europe,

– ob upoštevanju predloga Komisije z dne 22. aprila 2025 za uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi uredb (EU) 2021/694, (EU) 2021/695, (EU) 2021/697, (EU) 2021/1153, (EU) 2023/1525 in (EU) 2024/795 glede spodbujanja naložb, povezanih z obrambo, v proračunu EU za izvedbo načrta za ponovno oborožitev Evrope ReArm Europe (COM(2025)0188),

– ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2025/1106 z dne 27. maja 2025 o vzpostavitvi instrumenta za varnostne ukrepe za Evropo (SAFE) s krepitvijo evropske obrambne industrije[4],

– ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 17. junija 2025 o zbirnem svežnju za obrambno pripravljenost (COM(2025)0820), katerega namen je poenostaviti ustrezne pravne in upravne okvire za okrepitev pripravljenosti EU na področju obrambe,

– ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 16. oktobra 2025 z naslovom Ohranjanje miru – načrt za obrambno pripravljenost do leta 2030 (JOIN(2025)0027),

– ob upoštevanju poročila Maria Draghija z dne 9. septembra 2024 z naslovom Prihodnost evropske konkurenčnosti,

– ob upoštevanju poročila Saulija Niinistöja z dne 30. oktobra 2024 z naslovom Varnejši skupaj: krepitev evropske civilne in vojaške pripravljenosti,

– ob upoštevanju treh skupnih izjav o sodelovanju med EU in Natom, ki so jih predsednika Evropskega sveta in Komisije ter generalni

---

3 UL L 170, 12.5.2021, str. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/697/oj.

4 UL L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj.

sekretar Nata podpisali 10. januarja 2023, 5. decembra 2018 in 6. decembra 2016,

– ob upoštevanju strateškega koncepta Nata, sprejetega na vrhu v Madridu 29. junija 2022,

– ob upoštevanju izjave z vrha v Haagu z dne 25. junija 2025,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 2. aprila 2025 o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike – letno poročilo za leto 2024[5],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2025 o beli knjigi o prihodnosti evropske obrambe[6],

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2021 o sodelovanju med EU in Natom v okviru čezatlantskih odnosov[7],

– ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 5. marca 2024 z naslovom Nova strategija za evropsko obrambno industrijo: doseganje pripravljenosti EU z odzivno in odporno evropsko obrambno industrijo (JOIN(2024)0010),

– ob upoštevanju političnih usmeritev naslednje Evropske komisije za obdobje 2024–2029 z naslovom Evropa pred izbiro, ki jih je 18. julija 2024 predstavila kandidatka za predsednico Evropske komisije Ursula von der Leyen,

– ob upoštevanju skupne izjave o sodelovanju med OZN in EU pri kriznem upravljanju, ki sta jo 24. septembra 2003 podpisala generalni sekretar Združenih narodov in predsednik Evropskega sveta,

– ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 10. marca 2023 z naslovom Vesoljska strategija Evropske unije za varnost in obrambo (JOIN(2023)0009),

– ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,

– ob upoštevanju poročila Odbora za varnost in obrambo (A10-0005/2026),

A. ker mora EU zaradi sedanjih geopolitičnih razmer, zlasti vojne na evropski celini zaradi ruske agresije proti Ukrajini in posledične odločitve EU, da prevzame večjo odgovornost za varnost in obrambo,

---

5 UL C, C/2025/4389, 9.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4389/oj.

6 UL C, C/2025/3151, 20.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3151/oj.

7 UL C 99, 1.3.2022, str. 105.

vključno z vojaško podporo Ukrajini, oblikovati močnejša, trajnostna in prilagojena partnerstva za okrepitev sodelovanja s podobno mislečimi partnerji na vzajemno koristen način; ker zaradi spremembe vojaške paradigme in porasta hibridnih groženj nobena regija EU ni povsem varna pred tveganjem agresije ali vmešavanja;

B. ker mora vse večja vloga EU na področju varnosti in obrambe ostati skladna z načeli in cilji njenega zunanjega delovanja v skladu s členom 21 PEU, vključno s spoštovanjem Ustanovne listine OZN, mednarodnega prava, preprečevanja konfliktov, trajnostnega razvoja, demokracije in človekovih pravic;

C. ker je EU še naprej v celoti zavezana spodbujanju mednarodnega sodelovanja in krepitvi učinkovitega multilateralizma na vseh ravneh;

D. ker so vseevropska partnerstva in dialogi o miru, varnosti in obrambi ključni vir moči in odpornosti; ker bi bilo treba s temi partnerstvi reševati najnujnejše obrambne potrebe in izzive EU;

E. ker je strateški kompas pozval k razširitvi in poglobitvi partnerstev z dvostranskimi, regionalnimi in večstranskimi partnerji po vsem svetu, da bi poskrbeli za vzajemne koristi in okrepljeno sodelovanje, pri čemer je poudaril, da so potrebni interoperabilnost, inovacije in skladnost med okviroma EU in Nata ter okrepljeno sodelovanje z Ukrajino in ZDA kot ključnima partnericama za evropsko in čezatlantsko varnost;

F. ker porast dejavnosti organizacij za trgovino z ljudmi in instrumentalizacija migracij predstavljata ključno varnostno tveganje za EU;

G. ker bi si bilo treba pri novih varnostnih in obrambnih partnerstvih med EU in partnerskimi državami prizadevati za zagotavljanje najvišjih evropskih varnostnih standardov s pridobivanjem tehnološko najnaprednejših in najučinkovitejših sistemov samoobrambe in dostopom do njih;

Evropsko varnostno okolje

1. poudarja, da so varnostna in obrambna partnerstva ključna za učinkovito odzivanje Evrope na nastajajoče grožnje in za podporo cilju EU, da uveljavi svojo vlogo globalne strateške akterke; poudarja, da so ta partnerstva, ki so vzajemno koristna ter imajo jasen strateški poudarek in cilje, ključna za to, da Evropa postane bolj suverena, odgovornejša za lastno obrambo ter bolje opremljena za samostojno in usklajeno ukrepanje ter reševanje takojšnjih in prihodnjih izzivov in groženj s pristopom „360 stopinj“; meni, da so ta partnerstva za EU nujna in ne zgolj opcija; poudarja, da bi morala ta partnerstva povečati strateško avtonomijo EU, obenem pa ostati odločno zavezana večstranskemu sodelovanju in se še naprej v celoti dopolnjevati z Natom, prav tako pa bi morala okrepiti zmožnost EU

za sodelovanje s podobno mislečimi partnerji pri prizadevanjih za mir, stabilnost in kolektivno varnost;

2. ugotavlja, da se EU sooča z najbolj kritičnimi varnostnimi razmerami od druge svetovne vojne ter velikimi izzivi, kot so krepitev njenih vojaških zmogljivosti in infrastrukture za kibernetsko varnost, boj proti hibridnim grožnjam, boj proti terorizmu in zaščita njene kritične infrastrukture; poudarja, da so neoimperialistične težnje in revizionistični odnos Rusije največja grožnja varnosti EU, ter opozarja, da je treba nujno okrepiti obrambne in odvračilne zmogljivosti EU; v zvezi s tem opozarja na vse večje varnostne posledice podnebnih sprememb in degradacije okolja za kritično infrastrukturo, energetske sisteme in pripravljenost na krize;

3. poudarja, da je ruska vojaška agresija proti Ukrajini svarilo za Evropo, naj več vlaga v varnost in obrambo ter jima daje prednost; poudarja, da Rusija nadaljuje agresijo na evropski celini, tudi ob podpori posrednikov, kot so režimi v Iranu, Severni Koreji in Belorusiji; je seznanjen z zlonamernimi dejavnostmi naših strateških tekmecev in s stalnim hibridnim vojskovanjem različnih državnih in nedržavnih akterjev, ki ogrožajo evropsko varnost in mednarodni red, ki temelji na pravilih; poudarja posebne varnostne pomisleke držav članic EU na vzhodnem krilu, ki so izpostavljene neposredni grožnji ruske agresije in hibridnega vojskovanja; poudarja, da je treba ponovno oceniti nadaljnje gospodarsko sodelovanje med EU in Kitajsko, saj slednja podpira rusko vojno gospodarstvo, da bi med drugim z zmanjševanjem tveganj povečali gospodarsko odpornost EU; poudarja, da se mora EU ukvarjati s strateško konkurenco s Kitajske, ki je ključna spodbujevalka in podpornica ruske vojaške agresije, in prelivanjem konfliktov na Bližnjem vzhodu in v Afriki, hkrati pa obravnavati skupne svetovne grožnje in izzive;

4. poudarja, da se EU s strateškim kompasom EU zavezuje, da bo bolj usklajeno, dosledno in celovito sodelovala s svojimi partnerji ter tako vzpostavila vzajemno koristna prilagojena partnerstva, ki temeljijo na skupnih vrednotah in interesih; poudarja, kako pomembni so v teh partnerstvih interoperabilnost, skupno usposabljanje in inovacije v obrambni industriji, zlasti prek pobud, kot sta program za evropsko obrambno industrijo (EDIP) in instrument za varnostne ukrepe za Evropo (SAFE);

5. poudarja, da so EU in njene države članice še naprej trdno zavezane mednarodnemu redu, ki temelji na pravilih, in spoštovanju mednarodnega prava, načelih Ustanovne listine OZN ter vrednotah demokracije, človekovih pravic in pravne države, kot je zapisano v PEU; poudarja, da je ta zaveza temelj zunanjega delovanja EU in njenih prizadevanj za spodbujanje miru, stabilnosti, multilateralizma in blaginje po vsem svetu; poudarja, da bi bilo treba v varnostna in obrambna partnerstva kot medsektorske prednostne naloge vključiti preprečevanje konfliktov, podnebno varnost in trajnostnost;

6. poziva k rednemu posodabljanju strateškega kompasa, da bi bila strateška vizija in skupni cilji EU vedno usklajeni z najnovejšim geopolitičnim, socialnim in tehnološkim razvojem. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD), naj v varnostne pobude vključita načrtovanje odpornosti, ki zajema kritično infrastrukturo, dobavne verige in energetsko samooskrbo;

Ključna vloga strateškega partnerstva med EU in Natom

7. poudarja okrepljeno strateško partnerstvo z Natom, ki vključuje strukturirane dialoge ter okrepljeno operativno in sektorsko sodelovanje, zlasti na področjih, kot so vojaška mobilnost, pomorska varnost ter obrambna industrija in razvoj zmogljivosti, ki se izvajajo zlasti s skupnimi vajami in sodelovanjem med osebjem, s čimer se krepi evropski steber Nata; poudarja, da se morata EU in Nato s tem sodelovanjem še naprej vzajemno krepiti na podlagi zaupanja, preglednosti in spoštovanja avtonomije odločanja obeh organizacij; poudarja, da sta demokratična odgovornost in parlamentarni nadzor bistvena za zagotovitev, da se s tem sodelovanjem krepita evropska in čezatlantska varnost; poudarja, da je med 27 državami članicami EU 23 članic Nata, in meni, da bi bilo treba sodelovanje z evropskimi članicami Nata, ki niso članice EU, ponovno potrditi tako, da se preuči možnost za okrepitev teh partnerstev;

8. poudarja, da je Nato najuspešnejše vojaško in politično zavezništvo v sodobni zgodovini, saj svojim članicam že več kot sedem desetletij zagotavlja kolektivno obrambo, stabilnost in varnost; poudarja, da EU in Nato skupaj predstavljata več kot milijardo državljanov in zajemata nekatera največja gospodarstva na svetu ter tvorita skupnost, ki jo združujejo skupne demokratične vrednote in varnostni interesi; poudarja, kako pomembna je institucionalizacija tega dialoga z rednimi ministrskimi posvetovanji med EU in Natom, skupnimi dejavnostmi strateškega predvidevanja in usklajenim načrtovanjem odzivanja na krize, s čimer se zagotovi, da politično usklajevanje sledi operativnemu sodelovanju;

9. poudarja, da so odnosi EU z Natom prednostna naloga in se morajo še naprej razvijati, zlasti z večjo izmenjavo informacij in obveščevalnih podatkov; poudarja, da je sodelovanje med EU in Natom ključno za odvračanje, varovanje kritične infrastrukture, vojaško mobilnost, energetska omrežja, digitalne komunikacije, kibernetske, vesoljske in obrambne ekosisteme ter družbeno in demokratično odpornost; poziva k celovitemu izvajanju skupnih izjav EU in Nata; poziva države članice, ki so tudi članice Nata, naj se odločneje zavežejo Natu;

10. poudarja, da Nato ostaja ključna zveza kolektivne čezatlantske obrambe, pri čemer imata EU in Nato dopolnilno, skladno in vzajemno dopolnjujočo se vlogo pri zagotavljanju varnosti v Evropi in krepitvi mednarodne varnosti, ter spodbuja tesno sodelovanje in

vzajemno koristno partnerstvo z Združenimi državami na tem področju; meni, da bo močnejša in zmogljivejša EU na področju varnosti in obrambe pozitivno prispevala k svetovni in čezatlantski varnosti; poudarja, da je potreben močan obrambni steber EU v okviru Nata, ki bo zmožen delovati samostojno, hkrati pa dopolnjevati Nato, s čimer bo okrepil čezatlantsko partnerstvo in zagotovil potrebna varnostna jamstva za EU, njene države članice in mednarodni red, ki temelji na pravilih; hkrati poudarja, da mora evropska obramba stati na lastnih nogah in biti dovolj odvračilna; opozarja na tveganja, ki jih prinaša preusmerjanje zunanje politike ZDA, zaradi katerega bi se lahko zmanjšale njene varnostne zaveze do Evrope; zato poudarja, da mora EU razviti lastne načrtovalne in operativne zmogljivosti;

11. poudarja, da je krepitev evropske varnosti odvisna od zmožnosti držav članic, da se opremijo z interoperabilnimi vojaškimi instrumenti, razvitimi skupaj v okviru evropske obrambne industrije, da bi se lahko hitro in učinkovito odzvali na vsako grožnjo ozemeljski celovitosti in suverenosti držav članic EU; v zvezi s tem poudarja, da je treba vojaške zmogljivosti opredeliti v sinergiji z Natovim procesom obrambnega načrtovanja in v skladu z načelom enotnega nabora sil; ugotavlja, da ima EU bistveno vlogo pri regulativnih zadevah in naložbah, namenjenih podpiranju industrijske konkurenčnosti, tehnološkega razvoja in evropske obrambne logistike; poudarja, da standardizacija ostaja eden ključnih stebrov sodelovanja med EU in Natom za zagotavljanje interoperabilnosti, dopolnjevanja prizadevanj in učinkovite rabe virov, hkrati pa preprečuje nepotrebno podvajanje; poziva Komisijo in države članice, naj poenostavijo in harmonizirajo pravila o proizvodnji, certificiranju, prenosih, vojaški mobilnosti in vzdrževanju obrambne opreme in sistemov, da bi vzpostavili konkurenčno, odporno in povezano evropsko industrijsko dobavno verigo, ki bo lahko zagotavljala večjo operativno pripravljenost ter popolno in učinkovito interoperabilnost med EU in Natom;

12. poudarja vlogo Nata kot globalnega akterja in zanesljivega partnerja v prizadevanjih za neširjenje orožja za množično uničevanje, kot so jedrsko, kemično, biološko in radiološko orožje, ter v boju proti svetovnemu terorizmu;

Potreba po varnostnih in obrambnih partnerstvih EU

13. pozdravlja dejstvo, da EU postaja zanesljiva svetovna varnostna partnerica, saj krepi svojo SVOP, tudi z vzajemno koristnimi varnostnimi in obrambnimi partnerstvi ter poglobljenimi dvostranskimi in večstranskimi dialogi; ugotavlja, da se varnostna in obrambna partnerstva izvajajo z osmimi državami, še več pa jih je v pripravi, tudi z Islandijo; poziva, naj ta partnerstva vključujejo strukturirano industrijsko sodelovanje, namenjeno povečanju proizvodnih zmogljivosti v EU za temeljna obrambna proizvodna

sredstva v okviru krepitve evropske obrambne tehnološko-industrijske baze;

14. meni, da okvir varnostnih in obrambnih partnerstev daje nov zagon vzpostavljenim varnostnim in obrambnim dialogom in praktičnemu sodelovanju; poudarja pomen oprijemljivih rezultatov in mejnikov z dogovorjenimi ciljnimi datumi; poudarja potrebo po spremljanju rezultatov, dvostranskih pregledih in dialogu o dojemanju večpodročnih groženj in skupnih interesih, ki so bistveni za izvajanje partnerstev; poudarja, kako pomembno je, da se s strateškimi varnostnimi in obrambnimi partnerstvi vzpostavi zanesljiva oskrba s kritičnimi surovinami, ki so bistvene za evropsko obrambo; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj Parlamentu redno pošilja oceno izvajanja varnostnih in obrambnih partnerstev;

15. poudarja, da varnostna in obrambna partnerstva zajemajo sodelovanje z misijami skupne varnostne in obrambne politike (SVOP), saj so namenjena ustvarjanju sinergij, izboljšanju interoperabilnosti in usklajevanja ter krepitvi splošnih varnostnih in obrambnih zmogljivosti EU;

16. poudarja strateški pomen in potrebo po prednostni obravnavi varnostnih in obrambnih partnerstev, podpisanih z Norveško, Združenim kraljestvom in Kanado, ki so zaveznice Nata in ključni obrambni partnerji EU; spodbuja poglobitev teh partnerstev, tudi na področju obrambne industrije, kibernetskih in hibridnih groženj in pomorske varnosti ter pri vzpostavljanju skupnih vojaških zmogljivosti in spodbujanju tesnejšega sodelovanja; poudarja, da bi bilo treba pri industrijskem sodelovanju dati prednost projektom, ki prispevajo k strateški avtonomiji in odpornosti ter zagotavljajo uravnoteženo geografsko porazdelitev naložb med državami članicami, pri čemer bi bilo treba posebno pozornost nameniti vzhodnemu krilu; spodbuja EU, naj prav tako podpiše podobne sporazume s podobno mislečimi partnerji, tudi tistimi, ki niso člani Nata;

17. poudarja, da so odnosi med EU in ZDA še vedno temelj evropske varnosti in obrambe; poudarja, da je pomembno preučiti formalizirano varnostno in obrambno partnerstvo z Združenimi državami Amerike, ki bi bilo usklajeno z interesi in vrednotami EU ter bi spodbujalo mednarodni red, ki temelji na pravilih; poudarja potrebo po stalnem dialogu in sodelovanju v zvezi z dojemanjem groženj; ponovno poudarja, da je naše partnerstvo z Združenimi državami Amerike strateškega pomena, in poziva k poglobitvi sodelovanja na vzajemno koristen način, pa tudi k iskanju možnosti za sodelovanje med obrambnimi industrijami;

18. poudarja, da brez varnosti v Ukrajini ni varnosti v Evropi; poudarja, da je pomembno preučiti formalizirano varnostno in obrambno

partnerstvo z Ukrajino; potrjuje, da je Ukrajina strateška prednostna partnerica EU, saj se pripravlja na članstvo v Uniji; ponovno poudarja, da bo EU Ukrajini zagotavljala stalno in trajnostno podporo z vsem, kar je potrebno, da bo čim prej zmagala; vztraja, da mora EU prispevati k trdnim, pravno podprtim varnostnim jamstvom za Ukrajino, da bi odvrnila nadaljnjo rusko agresijo; poudarja, da je tesnejše sodelovanje med EU in ukrajinskim sektorjem obrambne industrije prednostna naloga, med drugim tudi uskladitev z evropskimi standardi in preglednostjo; poudarja, kako pomembna so partnerstva EU ter skupne varnostne zaveze med EU in Ukrajino v devetih točkah pri usklajevanju pomoči Ukrajini; znova poziva, naj se zamrznjeno rusko premoženje nemudoma uporabi za podporo Ukrajini v skladu z mednarodnim pravom; poudarja, da se je treba sistematično opirati na izkušnje, pridobljene iz ukrajinskih operativnih dejavnosti, zlasti na področju dronov/sistemov brezpilotnih zrakoplovov in elektronskega bojevanja;

19. poziva države članice, naj dejavno sodelujejo z Ukrajino in vzpostavijo sinergije z njo, zlasti na področju zračne in raketne obrambe ter dronskega in protidronskega vojskovanja, pri čemer naj priznajo njeno prelomno operativno strokovno znanje in napredne zmogljivosti, ter tako okrepijo obrambne zmogljivosti EU in Ukrajine;

20. pozdravlja sklep z dne 21. maja 2024 o varnostnem in obrambnem partnerstvu EU in Moldavije s poudarkom na boju proti hibridnim grožnjam;

21. poudarja strateški pomen partnerstev EU z državami v indijsko-pacifiški regiji, kot sta Japonska, Republika Koreja in Indija, ki sta že podpisali varnostna in obrambna partnerstva, ter spodbuja hiter zaključek pogajanj z Avstralijo in raziskovanje dodatnih partnerstev z drugimi državami v regiji, zlasti z Novo Zelandijo; poudarja, da so varnostni izzivi v evroatlantski in indijsko-pacifiški regiji tesno prepleteni; poudarja, da je treba poglobiti sodelovanje s Tajvanom na področju varnosti in obrambe;

22. poudarja, da je treba preučiti možnosti tesnejšega sodelovanja na različnih ravneh in v različnih oblikah na področju energetske varnosti, povezljivosti in zaščite kritične infrastrukture z državami Kavkaza in Srednje Azije; ugotavlja, da so te regije strateško pomembne za diverzifikacijo oskrbe z energijo, vzpostavitev varnih prometnih koridorjev in krepitev splošne odpornosti Evrope;

23. poudarja strateški pomen črnomorskega območja za evropsko varnost; poziva, naj se okrepi varnostno in obrambno sodelovanje s podobno mislečimi partnerji na črnomorskem območju in oblikuje celovita varnostna strategija EU za Črno morje; podpira povečane naložbe EU v črnomorske pomorske zmogljivosti, obalno obrambo in poznavanje pomorskega področja;

24. poziva države članice in ESZD, naj preučijo vzpostavitev dodatnih varnostnih in obrambnih partnerstev na podlagi jasnega in vzajemno koristnega sodelovanja z drugimi podobno mislečimi partnerji, ki imajo enake vrednote kot mi in so zavezani spoštovanju mednarodnega reda, ki temelji na pravilih;

25. poudarja, kako pomembno je vzpostaviti strukturirana varnostna in obrambna partnerstva z državami Zahodnega Balkana, zlasti Bosno in Hercegovino, da bi izboljšali regionalno stabilnost, se borili proti hibridnim grožnjam in okrepili evropsko varnostno strukturo v neposrednem sosedstvu EU; poudarja, da bi morala ta partnerstva temeljiti na obstoječem delovanju v okviru SVOP v regiji, vključno z operacijo EUFOR ALTHEA, političnih in varnostnih dialogih ter skupno udeležbo v misijah EU, hkrati pa zagotavljati bolj strateški in dolgoročnejši okvir za sodelovanje na področjih, kot so kibernetska odpornost, boj proti dezinformacijam in krepitev obrambnih zmogljivosti;

Razvijanje partnerstev z OZN in drugih večstranskih partnerstev

26. poudarja pomen strateškega partnerstva med EU in OZN pri mirovnih operacijah in kriznem upravljanju; pozdravlja nove prednostne naloge strateškega partnerstva med EU in OZN za obdobje 2025–2028 in poudarja, da je treba povečati skladnost med misijami in operacijami EU in OZN ter njihovo učinkovitost, med drugim s skupnim načrtovanjem in postopki na podlagi pridobljenih izkušenj; poziva k polnemu izvajanju in sistematičnemu vključevanju agende o ženskah, miru in varnosti v skladu z resolucijo Varnostnega sveta OZN št. 1325, zlasti v zvezi z zaščito civilistov, polno, enakopravno in smiselno udeležbo žensk v mirovnih procesih ter preprečevanjem spolnega nasilja, povezanega s konflikti; poziva k reformi delovanja OZN, da bi dosegli uspešnost in želeni učinek misij in operacij;

27. ugotavlja, da EU in Afriška unija ohranjata strateško partnerstvo, zlasti na področju miru in varnosti; poudarja, da je treba na področjih skupnega interesa s skupnimi pobudami, dialogom in okrepljenimi diplomatskimi dejavnostmi poglobiti strateška partnerstva z drugimi regionalnimi organizacijami, vključno z Organizacijo za varnost in sodelovanje v Evropi, Združenjem držav jugovzhodne Azije, Ligo arabskih držav, Svetom za sodelovanje v Zalivu in Organizacijo ameriških držav; poudarja, kako pomembno je sodelovanje z latinskoameriškimi partnerji v zvezi z mednarodnim organiziranim kriminalom, čezmejno nedovoljeno trgovino, hibridnimi grožnjami in pomorsko varnostjo, pa tudi pri spodbujanju demokratične odpornosti in regionalne stabilnosti;

28. poziva, naj se okrepi operativna razsežnost varnostnega in obrambnega sodelovanja EU s podobno mislečimi in drugimi partnerji v južnem sosedstvu, zlasti v Sredozemlju, s poudarkom na

pomorski varnosti, boju proti terorizmu, upravljanju meja in zaščiti kritične infrastrukture, in sicer na podlagi zavez iz pakta za Sredozemlje za poglobitev varnostnega sodelovanja s sredozemskimi partnerji; poudarja, da nestabilnost v regiji neposredno vpliva na notranjo varnost EU, zato je potreben bolj strateški in usklajen odziv;

Spodbujanje obširnega in prilagojenega sodelovanja

29. poudarja, da celostni pristop EU k SVOP vključuje pravne okvire za sodelovanje tretjih držav in regionalnih organizacij v misijah in operacijah SVOP; poudarja, da morajo te partnerice spoštovati naše vrednote in imeti enake interese kot mi; spodbuja Komisijo in ESZD, naj dodatno racionalizirata upravne postopke, da bi omogočili hitrejše in prožnejše sodelovanje podobno mislečih partnerjev, zlasti pri usposabljanju, razvoju zmogljivosti in misijah za odzivanje na krize;

30. poudarja strateško vlogo evropskega mirovnega instrumenta kot ključnega instrumenta za krepitev vojaških in obrambnih zmogljivosti, podpiranje vojaških vidikov mirovnih operacij ter dobavljanje opreme oboroženim silam partnerjev EU; poziva k popolni preglednosti in demokratičnemu nadzoru tega instrumenta;

31. obžaluje, da madžarska vlada še vedno ovira uporabo tega instrumenta za pomoč Ukrajini, med drugim s sodnimi postopki na Splošnem sodišču, in da še naprej blokira podporo iz evropskega mirovnega instrumenta za Armenijo; poziva države članice, naj dejavno pritisnejo na madžarsko vlado, da bi odpravila neodgovorno blokado evropskega mirovnega instrumenta; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico za zunanje zadeve in varnostno politiko, naj poišče alternativne rešitve za premostitev tega stanja;

32. pozdravlja krepitev mreže vojaških svetovalcev ESZD v delegacijah EU, s čimer se krepijo odnosi z vojaškimi in civilnimi institucijami partnerjev; poziva, naj se vzpostavijo redni usklajevalni sestanki teh svetovalcev, da bi izmenjevali primere dobre prakse, izboljšali situacijsko zavedanje in spodbujali skladnost zunanjega delovanja EU;

33. vztraja, da so za obrambno pripravljenost EU do leta 2030 potrebna partnerstva in sodelovanje EU s podobno mislečimi partnerji; poudarja, da je treba za izpolnitev napovedanih ciljev EU zagotoviti dobavne verige, vključno s surovinami in kritičnimi sestavnimi deli, okrepiti in utrditi evropsko obrambno tehnološko-industrijsko bazo ter zmanjšati strateško odvisnost EU, ne da bi pri tem ustvarjali nove; kot primer izpostavlja odvisnost EU od Kitajske na področju kritičnih surovin, kar je velika geopolitična in gospodarska ranljivost; poziva k demokratičnemu nadzoru in preglednosti pri obrambnih partnerstvih, da bi med drugim poskrbeli za skladnost z delovnimi in okoljskimi standardi; se zaveda, da je vzpostavitev resničnega

enotnega trga za obrambo odločilna, z njim pa se bodo okrepile vojaške zmogljivosti EU in njena strateška avtonomija;

34. pozdravlja dejstvo, da bi se lahko privilegiran dostop do instrumenta SAFE na podlagi posebnih dvostranskih sporazumov odobril tistim državam, s katerimi je bilo sklenjeno varnostno in obrambno partnerstvo; ugotavlja, da so bila zaključena pogajanja o sporazumu s Kanado, ki je skladen z instrumentom SAFE; obžaluje, da sporazum z Združenim kraljestvom še ni dokončno sklenjen; poudarja, da bi bila vključitev teh držav v obrambne pobude EU vzajemno koristna in da bi se s tem povečala dodana vrednost industrije na obeh straneh; poudarja pomen sodelovanja Ukrajine v instrumentu SAFE;

35. ugotavlja, da Evropska obrambna agencija sodeluje tudi s tretjimi državami, organizacijami in subjekti v okviru prilagojenih upravnih ureditev; poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo te ureditve prispevale h konsolidaciji evropske obrambne tehnološko-industrijske baze in k zaščiti prelomnih tehnologij; poziva k ponovni oceni upravnih ureditev in njihove učinkovitosti;

36. poziva, naj se ESZD zagotovijo človeški in finančni viri, ki jih potrebuje za izvajanje obstoječih varnostnih in obrambnih partnerstev, da bodo prinesla konkretne rezultate;

Krepitev ključnih področij sodelovanja v okviru varnostnih in obrambnih partnerstev

37. poudarja, kako zelo je pomembna vloga varnostnih in obrambnih partnerstev pri integriranem upravljanju meja z več partnerji, predvsem glede na nedavne ruske in beloruske provokacije in kršitve zračnega prostora Nata, zlasti v državah vzhodnega krila, ter pri zunanjih vidikih nedovoljenih migracij; opozarja, da zunanji vidiki nedovoljenih migracij vplivajo tudi na države članice vzdolž južnega krila; poziva, naj se poveča finančna in operativna podpora EU za zmogljivosti držav na prvi črti, ki bo namenjena upravljanju meja;

38. spodbuja Evropski svet, naj razmisli o sodelovanju držav, s katerimi so bila podpisana varnostna in obrambna partnerstva, zlasti Norveške, Združenega kraljestva in Kanade, v vodilnih projektih EU, kot so varovanje vzhodnega krila, evropska pobuda za obrambo pred droni, evropski zračni ščit in evropski vesoljski ščit;

39. poudarja, da bi bilo treba pri prednostnih nalogah financiranja EU zagotoviti uravnoteženo geografsko porazdelitev industrijskih zmogljivosti, s posebnim poudarkom na krepitvi obrambne proizvodnje na vzhodnem krilu EU, da bi se upoštevala bližina območij z visokim tveganjem;

40. poziva k več skupnim vajam na področju pomorske varnosti z ustreznimi zavezniškimi partnerji, da bi spodbudili interoperabilnost in operativno pripravljenost na strateško pomembnih plovnih poteh

in ozkih grlih po vsem svetu, zlasti na območjih, kjer so ogroženi ključni interesi EU; vztraja pri pomenu nadzora nad kritično pomorsko infrastrukturo, vključno s podmorskimi kabli in cevovodi, in njene zaščite, da se preprečijo vse pogostejši hibridni napadi;

41. poudarja pomen varnostnih in obrambnih partnerstev za misije in operacije SVOP, saj ostajajo temelj zunanjega delovanja EU na področju varnosti in so ključni steber dela EU na področju preprečevanja konfliktov, kriznega upravljanja in stabilizacije po konfliktih;

42. poudarja, da kibernetski napadi, dezinformacije ter tuje manipuliranje z informacijami in vmešavanje, dejavnosti čezmejnih kriminalnih združb, vpletenih v tihotapljenje drog in trgovino z ljudmi, ter instrumentalizacija migracij s strani sovražnih tretjih držav vedno bolj ogrožajo varnost EU; poziva k nadaljnjemu sodelovanju s partnerji EU, da bi okrepili odpornost, zaščitili kritično infrastrukturo in izmenjali primere dobre prakse na področju boja proti tujemu manipuliranju z informacijami in vmešavanju; poudarja pomen varnostnih in obrambnih partnerstev za krepitev družbene in demokratične odpornosti; spodbuja uvedbo skupnih vaj za odzivanje na kibernetske incidente ter oblikovanje varnih kanalov za izmenjavo informacij med EU in njenimi partnerji za boj proti hibridnim grožnjam;

43. ugotavlja, da tudi pristop EU k obrambi kritične podvodne infrastrukture kaže na vse večjo ozaveščenost o netradicionalnih varnostnih izzivih;

44. poudarja pomen boja proti terorizmu in preprečevanja nasilnega ekstremizma z obravnavanjem državnih in nedržavnih groženj prek integriranih varnostnih okvirov; poudarja, da sta za učinkovito preprečevanje terorizma in nasilnega ekstremizma ter boj proti njima potrebna obsežno medvladno sodelovanje in izmenjava informacij, tako znotraj EU kot s tretjimi državami;

45. poudarja, da so partnerstva bistvena za spodbujanje mirnega in odgovornega ravnanja v vesolju, odzivanje na vesoljske grožnje in podporo pri uporabi vesoljskih storitev za varnostne in obrambne namene; poudarja, da bi bilo treba zlasti nastajajoči sektor novega vesolja in njegov inovacijski potencial v zvezi s tehnologijami z dvojno rabo v celoti izkoristiti tudi za obrambni in civilni razvoj;

46. vztraja, da morajo varnostna in obrambna partnerstva vsebovati učinkovito klavzulo o pregledu, ki omogoča prilagoditve v zvezi z izvajanjem in odzivanjem na nove dogodke na področju varnosti; poudarja, da bodo ta partnerstva, če se bodo dobro izvajala, prinesla konkretne rezultate in prispevala k evropski varnostni ureditvi;

Razvoj vloge Parlamenta pri spodbujanju obrambnega sodelovanja

47. opozarja, da je Parlament večkrat poudaril pomen varnostnih in obrambnih partnerstev; meni, da parlamentarna diplomacija dopolnjuje in podpira ta partnerstva; poudarja ključno vlogo Odbora za varnost in obrambo ter Delegacije za odnose s parlamentarno skupščino zveze NATO; poziva ESZD, naj Parlamentu redno poroča o izvajanju varnostnih in obrambnih partnerstev ter stanju tekočih ali načrtovanih pogajanj;

48. se zavezuje, da bo redno organiziral skupne seje odborov z odborom ukrajinske vrhovne rade za nacionalno varnost, obrambo in obveščevalno dejavnost, da bi spodbudil dialog na parlamentarni ravni;

49. pozdravlja organizacijo prve medparlamentarne seje obrambnih odborov držav članic EU v Evropskem parlamentu in nadaljnjo poglobitev partnerstva z osebjem nacionalnih parlamentov, tudi prek Evropske akademije za varnost in obrambo;

50. pozdravlja, da je bil v prostorih Parlamenta organiziran 107. Rose-Rothov seminar parlamentarne skupščine Nata z naslovom Sodelovanje med EU in Natom: bistveno partnerstvo in demokratična odpornost; poudarja, da je to poudarilo novo in dejavno vlogo, ki jo je Parlament prevzel z okrepitvijo partnerskega statusa v parlamentarni skupščini Nata;

51. poudarja uspeh prvega pilotnega projekta Parlamenta in parlamentarne skupščine Nata za razvoj parlamentarnih zmogljivosti v varnostnem in obrambnem sektorju za osebje ukrajinske vrhovne rade; poziva, naj se ta pilotni projekt razširi na ukrajinsko vrhovno rado, parlamente držav na območju širitve ter vsa varnostna in obrambna partnerstva;

52. meni, da je Schumanov forum na področju varnosti in obrambe, ki ga organizira Evropska služba za zunanje delovanje v sodelovanju s Parlamentom, priložnost za vzpostavitev redne platforme na visoki ravni za dialog s partnerji; poziva Parlament, naj prevzame dejavno vlogo pri oblikovanju svojega programa in nadaljnjih ukrepov ter zagotovi, da bodo rezultati vključeni v zakonodajno delo na področju varnostne in obrambne politike EU;

53. spodbuja vzpostavljanje tesnejših vezi z družbami v partnerskih državah in krepitev strateškega komuniciranja EU; poziva, naj se začnejo izvajati kampanje, ki bodo vključevale Parlament, druge institucije, organe in agencije EU, države članice in partnerske države, pa tudi nevladne organizacije, akademske kroge in medije, da bi promovirali obstoječa varnostna in obrambna partnerstva in spodbujali sklepanje novih, s čimer bi okrepili ugled in položaj EU med državami varnostnih in obrambnih partnerstev; poudarja, da se je treba proti dezinformacijam in tujemu manipuliranju boriti z

usklajenimi komunikacijskimi strategijami in pobudami javne diplomacije, ki vključujejo delegacije EU in države članice;

°

° °

54. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.